

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2007/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.VIII.10.098/2023/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésre irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Dr. Györgyi Dóra (a továbbiakban: indítványozó) a Kúria Mfv.VIII.10.098/2023/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.040/2023/6. számú, és a Fővárosi Törvényszék 24.M.71.157/2020/108. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó szerint a támadott határozatok sértik az Alaptörvény E), M) és R) cikkét, I., II., VI., IX., X. XII., XIII., XV., XVII., XX., XXIV., XXVI. és XXVIII. cikkét, valamint 25. és 28. cikkét.
- [2] 2. Az ügy előzménye munkaviszony megszüntetése jogellenességének jogkövetkezményei iránt az indítványozó által indított per volt.
- [3] 2.1. Az indítványozó mint az alapper felperese 2015. december 22-én megállapodott I. rendű és II. rendű alperessel abban, hogy 2016. január 1-től határozott idejű munkaviszonyát fenntartva, jogtanácsos és megfelelési biztos (*compliance officer*) munkakörben foglalkoztatják, továbbá abban, hogy munkaviszonyának megszűnése esetén közös megegyezéssel hat havi felmondási időt alkalmaznak. 2020. június 2-án az indítványozó írásbeli figyelmeztetést kapott alperestől, amelyben a munkáltató kifogásolta, hogy az indítványozó jelentősen hátráltatta a belső ellenőrzési rendszer hatékony működését azzal, hogy feladatát nem végezte el időben. Felperes és alperes ezt követően egyeztettek arról, hogy közös megegyezéssel megszüntetik felperes munkaviszonyát, azonban a juttatásokról nem tudtak megállapodni. Az indítványozó 2020. június 15-én egy rendkívüli *compliance officer*-i jelentést küldött az alperes kft. ügyvezetőinek, amelyben – többek között – sérelmezte, hogy a munkáltató nem rendelkezik olyan magatartási kódexszel, amely szabályozná a kft. üzletmenet

feddhetetlenségére vonatkozó elvárásokat. 2020. június 29-én az alperesek felmondással megszüntették az indítványozó munkaviszonyát. A felmondás indoklásának első pontjában rögzítették, hogy az indítványozó már többször is hanyagul végezte el munkáját, ezzel veszélyeztetve alperes jogos gazdasági érdekét, illetve, hogy felperes többször késett, vagy nem jelent meg a munkahelyén (esetekben csak vezetői felszólításra).

- [4] Az indítványozó munkaviszony jogellenes megszüntetése miatt elmaradt jövedelme és egyéb kára megtérítését, háromhavi távolléti díjának megfelelő összegű végkielégítést és rendkívüli munkaidőben végzett munkáért járó ellenérték valamint 27. 400. 000 ft sérelemdíj megfizetését kérte keresetében. Elsősorban arra hivatkozott, hogy munkáját a csoportstenderdeknek megfelelően, rugalmas munkaidőben végezte és munkaviszonyát azért szüntették meg, mert közte és az alperes között konfliktus alakult ki. Alperes a kereset elutasítását és a perköltség felperes általi megfizetését kérte a bíróságtól. Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 24.M.71.157/2020/108. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította.
- [5] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.040/2023/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.
- [6] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Mfv.VIII.10.098/2023/10. számú ítélete a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [7] 3. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kúria Mfv.VIII.10.098/2023/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.040/2023/6. számú, és a Fővárosi Törvényszék 24.M.71.157/2020/108. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte az az Alaptörvény E), M) és R) cikke, I., II., VI., IX., X. XII., XIII., XV., XVII., XX., XXIV., XXVI. és XXVIII. cikke, valamint 25. és 28. cikke alapján.
- [8] 3.1. A tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben a következőkre hivatkozott az indítványozó. Az indítványozó szerint a pártatlan bírósághoz való jogát [Alaptörvény XXVIII. cikk] sértik a támadott döntések, mivel az eljáró bíróságok szerinte valótlan és nem bizonyított állításokat emeltek az ítéleteikbe, tudomásul vették, hogy a munkavállalók nem tanúskodnak a munkáltató ellen, ezzel szerinte hamis tanúvallomásokat fogadtak el. A perfelvételi szakaszban a bíróság prejudikált azzal, hogy az indítványozó által benyújtott beadványokat – az indítványozó állítása szerint azok elolvasása nélkül – irrelevánsnak minősítette. A pártatlanság elvét sérti továbbá az is az indítványozó szerint, hogy az ítélet(ek) szó szerint idéz(nek) az alperesek beadványaiból. Az elsőfokú bíróság ítélete az indítványozó szerint mellőzte azokat a tanúvallomásokat és okirati bizonyítékokat, amelyek az indítványozó állításait támasztották alá, míg az alperes bizonyítékait elfogadta a „jó erkölcs és józan ész ellenére”. Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperesek részéről az indítványozót ért sértegetéseket az elsőfokú bíróság „következmények nélkül hagyta”. Az

indítványozó szerint az eljáró bíróság a felperes érveit személyeskedő érvekkel utasította el.

- [9] A tisztességes eljárást [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] sérti az indítványozó szerint az, hogy az elsőfokú bíróság szóbeli és írásba foglalt ítélete között az indítványozó szerint „markáns eltérés” volt. Az eljáró bíróság az indítványozó szerint nem tartotta be a polgári eljárás kógens rendelkezéseit, az indítványozó egyes bizonyítási indítványainak (pl. a munka és szervezetpszichológiai szakpszichológus igazságügyi szakértő kirendelésére) nem adott helyt, a bizonyítékok közötti ellentmondást nem tisztázta megfelelően, és az indítványozó egyes nyilatkozatait nem tartalmuknak megfelelően rögzítette. Az indítványozó szerint az eljárás indokolatlanul és törvénysértő módon elhúzódott. Az indítványozó képességeit, szaktudását az indítványozó hátrányára értékelte: „az eljáró bíróság képességei, kompetenciái, felkészültsége, munkamorálja, hivatástudata, motiváltsága messze alulmúlják az én ilyen jellegű tulajdonságaimat, de ezek az én hátrányomra szolgáltak”, továbbá nem volt figyelemmel az indítványozó személyes körülményeire sem.
- [10] A Kúria döntése nem felelt meg az indokolási kötelezettségnek, mivel az indítványozó 75 oldalas, 19 szabálysértést felsoroló indítványát csak gyűjteményesen tartalmazta, de nem indokolta meg, hogy azt miért nem vizsgálta, ehelyett azt állapította meg, hogy „ezekkel kapcsolatban azonban részletesen nem fejtette ki azon álláspontját, hogy a hivatkozott jogszabálysértések hogyan hatottak ki az ügy érdemi elbírálására [Pp. 406. § (1) bekezdés]. Nem vezethet eredményre az a felülvizsgálati kérelem, amely csupán általánosságban fogalmaz, az általa helyesnek tartott jogi álláspontot nem fejti ki, jogi érveit nem ütközteti a jogerős ítélet indokolásával”.
- [11] Az alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése és 25. cikk (2)-(3) bekezdése vonatkozásában az indítványozó arra hivatkozott, hogy a jogorvoslathoz való jogot sérti, hogy az elsőfokú bíróság szóbeli ítélete és írásba foglalt ítélete között eltérés volt. Továbbá azért is, mert az indítványozó egyes kérelmeivel kapcsolatban a szóbeli ítéletben nem alkalmazta azokat a normákat, amelyek a *compliance officer*-eket védik, illetve egyes kérelmeit a szóbeli ítélettel nem, csak az írásbeli ítélettel bírálta el az elsőfokú bíróság, így ezek tekintetében nem élhetett jogorvoslati jogával.
- [12] Az Alaptörvény E) cikkével összefüggésben arra hivatkozott az indítványozó, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó által hivatkozott európai bírósági döntésekre összefoglalóan utalt, a *compliance officer*-rel szembeni hátrányos jogkövetkezmények alkalmazásának tilalmáról szóló 27/2018. (XII.10.) számú MNB ajánlást pedig – mivel az nem minősül jogszabálynak – nem vette figyelembe a döntéshozatal során.
- [13] Az indítványozó szerint a Kúria ítélete nem helytállóan értékelte az indítványozó munkáltató felé tett bejelentését, amikor azt állapította meg, hogy „[n]em találta megalapozottnak [az elsőfokú bíróság] a felperes hivatkozását az Európai Parlament és Tanács irányelvében foglaltak alapján a bejelentőkre vonatkozó védelem kapcsán

sem. A bíróság álláspontja szerint az irányelv az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szól, a felperes pedig nem erre hivatkozott, hanem arra, hogy B.L és B.B élettársak és ez nem jelent uniós jogszabálysértést."

- [14] Az Alaptörvény R) cikk (1)-(3) bekezdése és 25. cikke sérelme körében arra hivatkozott az indítványozó, hogy a másodfokú bíróság ítélete figyelmen kívül hagyta, hogy a *compliance officer*-rel szemben hátrányos következmény alkalmazásának tilalma tételes jogba ütközik. Az indítványozó az eljárás során hivatkozott a 5/2017. (XI. 28.) KMK vélemény azon álláspontjára, hogy „[a] tételes jogszabályba ütközés megállapíthatósága esetén ugyanis szükségtelen a diszkrimináció és a joggal való visszaélés körében a bizonyítás lefolytatása (kivéve, ha ehhez további kereseti kérelmek, például a jogviszony helyreállítása, sérelemdíj kapcsolódnak), míg a diszkrimináció vizsgálatának azért kell a joggal való visszaélését megelőznie, mert a kettő egyidejű megállapítása kizárja egymást: a hátrányos megkülönböztetés megállapíthatósága esetén a joggyakorlás nem lehet visszaélésszerű, mivel az előbbi formálisan sem jogszerű."
- [15] Az Alaptörvény 28. cikke kapcsán arra hivatkozott, hogy a Kúria ítéletének [47] bekezdésében a következő szöveg olvasható: „[a]z Alaptörvény nem jogszabály, hanem a jogszabályok felett áll, mint a jogrend alapja. Mindezekből következően önmagában az Alaptörvény megsértésére hivatkozás nem ad alapot felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, (...)”. Az indítványozó szerint ez azért sérti az Alaptörvény 28. cikkét, mert „[a] Kúriának egyértelműen arra kell törekednie, hogy erősítse, illetve kiépítse azt a gyakorlatot, amely a bíróságok ítélkezési gyakorlatában meghonosítja, illetve erősíti az Alaptörvény szellemét”.
- [16] A törvény előtti egyenlőséget sérti az indítványozó szerint, ha „a költségviselési szabályok alkalmazása szempontjából „felmentést” kap a jogi képviselő a jogszabályok előírásainak betartása alól”. Az indítványozó szerint az eljárás során megállapított ügyvédi munkadíjat úgy állapították meg az eljáró bíróságok, hogy azt nem igazolták, önmagában a megbízási szerződés csatolása nem elegendő a munkadíj igazolásához. Ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy a Pp. vonatkozó rendelkezéseit többféleképpen is lehet értelmezni, de a bírósági gyakorlat nem követeli meg a számlával, banki bizonylattal történő igazolást.
- [17] A személyes adatok védelméhez való jog [Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés] körében arra hivatkozott az indítványozó, hogy az elsőfokú bíróság megküldte az alperesnek az indítványozó egyes személyes adatait tartalmazó iratokat. Ezt az indítványozó jelezte az eljárás során az elsőfokú bíróságnak. A Kúriához benyújtott költségmentességi kérelmének zártan kezelését kérte az indítványozó, aminek a Kúria nem tett eleget.
- [18] Az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése, XII. cikk (1)-(2) bekezdése, XVII. cikk (1) és (3) bekezdése sérelmét illetően az indítványozó előadta, hogy a munkaügyi bíróságok

munka védelmére vonatkozó feladatuknak nem tesznek eleget, ha a munkavállaló állításait és bizonyítékait nem fogadják el.

- [19] Az Alaptörvény X. cikk (1) bekezdése és XXVI. cikke sérelmét illetően arra hivatkozott az indítványozó, hogy az alperesek annak ellenére hivatkoztak arra, hogy az elszámolás a felek között kölcsönösen együttműködve zajlott le a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 80. §-ának megfelelően, hogy ez az indítványozó szerint nem volt igaz. Az elsőfokú bíróság pedig nem vette figyelembe az indítványozó által a beadványaiban megjelölt szakirodalmi hivatkozásokat, ezzel figyelmen kívül hagyta a tudomány eredményeit.
- [20] Az Alaptörvény I. cikk (1)-(2) bekezdése, II. cikke és IX. cikk (4) bekezdése kapcsán az indítványozó arra hivatkozott, hogy ezen alaptörvényi rendelkezések azért sérültek, mert az eljárás során a bíróság és az alperesek „évekig földbe döngölték”. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az indítványozó által felvetett személyiségi jogsértést, mert a felmondás nem volt jogellenes, továbbá megállapította, hogy a hátrány bekövetkezését a felperesnek kell bizonyítania. A másodfokú ítélet is azt állapította meg, hogy a felperes a beadványai alapján tudomással bírt arról, hogy a sérelemdíj vonatkozásában milyen bizonyítási kötelezettség terheli, ezért az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt. Az indítványozó álláspontja szerint emberi méltóságát sérti, ha hazugsággal vádolják. Az emberi méltóságát sértő szabad véleménynyilvánításnak véli az indítványozó azt, hogy az alperesek véleményét írásba foglalta a bíróság.
- [21] Az Alaptörvény XII. cikk (1)-(2) bekezdése, XV. cikk (5) bekezdése és XX. cikk (1) bekezdése körében arra hivatkozott az indítványozó, hogy az embert megillető védelemnek nem felel meg, ha „a bíróság úgy tekint rám, aki a tárgyalóteremben helyet foglalok, mint egy unatkozó, jól megfizetett ügyvédre, aki ráér, és különben sem érdekelt az ügy kimenetelében, a jelenlévő gyerekeimre pedig úgy, mintha ott sem lennének”. Az indítványozó hivatkozott arra, hogy saját és családtagjai egészsége a tárgyalás során megromlott, s a bíróság nem vette figyelembe az indítványozó személyes, méltányolható és védelmet igénylő körülményeit.
- [22] Az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdésével összefüggésben arra utalt az indítványozó, hogy a bíróságok feladata a joggal való visszaélés, illetve rendeltetészerű joggyakorlás megfelelő értelmezése, és ha a jogalany a céllal ellentétesen gyakorolta az őt megillető jogot, csak látszólag cselekedett jogszerűen, és a joggal való visszaélés megállapítható.
- [23] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtárgya felhívta az indítványozót indítványa kiegészítésére, arra tekintettel, hogy az indítvány nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának, mivel az indítványozó nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást az általa felhívott alapjogi sérelmeket illetően.
- [24] Az indítványozó határidőben előterjesztett indítvány-kiegészítésében tartalmilag ugyanazon érvelést terjesztette elő, mint eredeti indítványában.

- [25] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványi kérelem megfelel-e az Abtv. és az Ügyrend szerinti befogadási feltételeknek.
- [26] 4.1. Az indítvánnyal támadott felülvizsgálati ítéletet az indítványozó 2023. január 31-én töltötte le, az alkotmányjogi panaszt 2024. március 29-én, határidőben nyújtotta be az elsőfokú bíróságon. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése után terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [27] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett ítéletekkel zárult ügyben felperes volt, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [28] 4.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt egyes követelményeknek.
- [29] Az indítvány pontosan megjelölte a támadott bírósági döntéseket és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit.
- [30] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított kérelmében megjelölte az Alaptörvény E), M) és R) cikkét, I. cikk (1)-(2) bekezdését, XXVI. cikkét, valamint 25. és 28. cikkét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ezen alaptörvényi rendelkezések nem tartalmazzak Alaptörvényben biztosított jogot, így közvetlenül e rendelkezések vonatkozásában nincs helye alkotmányjogi panasznak {lásd: 16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]}.
- [31] Az indítvány Alaptörvényben biztosított jog sérelme körében megjelölte az Alaptörvény II., VI., IX., X. XII., XIII., XV., XVII., XX., XXIV. és XXVIII. cikkét.
- [32] A határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [33] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont szerinti követelménynek az Alaptörvény II., IX., X. XII., XIII., XV., XVII., XX. cikkére, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdésére hivatkozó indítványi elemek tekintetében: az indítványozó nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a kúriai felülvizsgálati és a jogerős ítélet miatt eredményezi az indítványozó által megjelölt alapjogok sérelmét.
- [34] 4.4. Az Alaptörvény XXIV. cikke tekintetében az Alkotmánybíróság utal arra, hogy e rendelkezés a tisztességes hatósági eljárásra vonatkozik. Mivel az indítvány a bírósági eljárással összefüggésben vetette fel a tisztességes eljárás sérelmét, ezért az indítványokat az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére vonatkozó indítványi elemként bírálta el.
- [35] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [36] Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét illetően az indítvány a támadott ítéletekben foglalt jogértelmezést és annak bírósági ítéletekben történt alkalmazását vitatta, valamint az indokolási kötelezettség megsértését állította.
- [37] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján azt állapította meg, hogy az indítvány valójában a támadott bírósági döntés felülbírálatára irányul, az indítványozó azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak, tévesnek és jogellenesnek tartja az ügyében hozott kúriai döntést, vagyis – tartalmát tekintve – a Kúria jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy tartózkodik annak vizsgálatától, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése – az eljárási jogi szabályokban foglaltak szerint – a jogalkalmazó feladata. A bíróságok döntése szükségszerűen érinti a peres felek perbe vitt jogait és jogos érdekét. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [38] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban kifejtettek alapján emlékeztet arra, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi. A bírói döntés elleni

alkotmányjogi panasz nem a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott jogsérelmek orvoslásának eszköze. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adnak alapot alkotmányjogi panaszra {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [39] A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben – többek között – azt az elvárást tartalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelenő érvek mennyiben megalapozottak, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}. A konkrét ügyben a kúriai ítélet részletes érvelést és indokolást tartalmaz a felülvizsgálati kérelemben felvetett kérdések vizsgálatának eredményéről.
- [40] Az Alkotmánybíróság erre tekintettel megismétli azon korábbi megállapítását, hogy a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [41] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdésére, 29. §-ára, valamint 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjára – megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért az Abtv. 56. § (2)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. december 17.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró